

Uitstap naar Brussel

Voor onze najaarsuitstap trokken we naar Brussel. Voor velen onder ons geen onbekende stad, want we hebben er vele jaren gewerkt en komen er ook regelmatig terug.

Zoals steeds vertrok er een bus vanuit Aalst en een vanuit Zellik.

Onze bestemming was: 'de Hauteur van de laagstad, het fenomeen Dansaert' en 'het Coudenbergpaleis' in de hoogstad. De bezoeken vonden afwisselend plaats in de voor- en in de namiddag onder de begeleiding van verschillende zeer bekwame en enthousiaste gidsen.

Onze wandeling startte op de Nieuwe Graanmarkt. Dit rechthoekig plein werd in 1767 ontworpen. We herkenden duidelijk de classicistische stijl: strak, sober, symmetrisch en voornamelijk witte gevels. De pakhuizen en fabrieken

van weleer zijn een aantrekkingspool geworden voor kunst- en designgalerijen en voor moderne lofts.

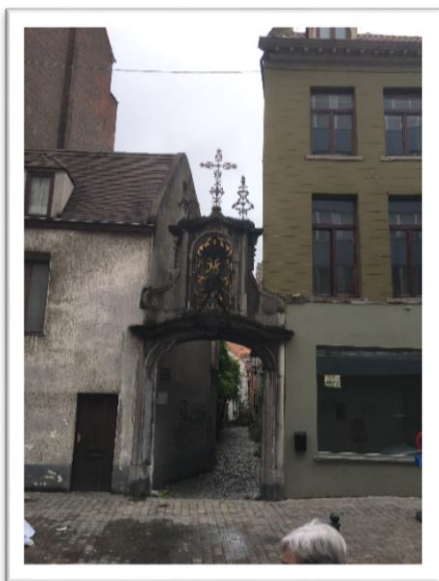
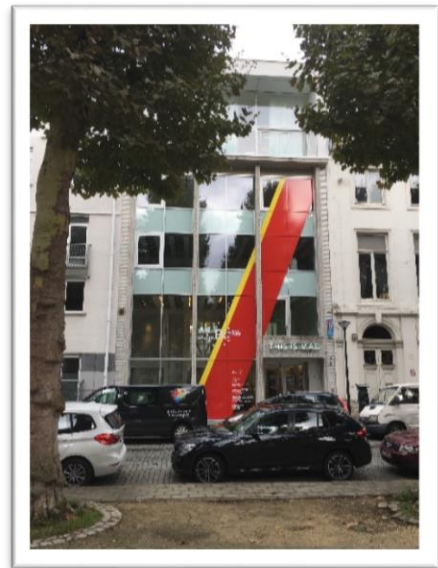
Onlangs werd hier het MAD, het Brussels platform voor Mode en Design, geopend. Via tentoonstellingen, educatieve en culturele activiteiten zal het de talrijke facetten van mode en design aan het brede publiek presenteren.

De Dansaertwijk werkte zich de laatste jaren op tot een van de meest dynamische wijken en ontpopte zich tot het meest trendy stadsdeel na verloedering en leegstand in de jaren '80.

Enkele designers en bekende ontwerpers, zoals Martin Margiela, Jenny Meirens, Sonja Noël van Stijl, vestigden zich hier en zo kreeg de Dansaertwijk een eigen gezicht: dat van hippe modebuurt. Dat deed natuurlijk ook de vastgoedprijzen stijgen.

In deze benedenstad ontstond Brussel in de 10de eeuw op een eiland in de Zenne, het Groot Eiland, ter hoogte van het huidige Sint-Gorikspein.

Intussen kwamen we aan het kanaal van Willebroek, geopend in 1561 waardoor ook de haven van Brussel ontstond.

We draaiden rechtsom in de Vlaamse Steenweg, destijds de belangrijkste handelsweg naar het graafschap Vlaanderen en zeer lang een van de voornaamste winkelstraten van Brussel.

Halverwege leidde de gids ons door een metalen toegangspoort in een klein 'gangske', 'une empassé': de Ooievaarstraat, waar studenten en gezinnen nu de opgeknapte huisjes bevolken. Een totale verrassing, ook voor de vele Brusselkenners onder ons. We kwamen uit op de Papenvest, onder een rondboogpoort met een kapelletje ter ere van de H. Rochus die werd aanroepen tegen de pest.

Via de Varkensmarkt waar Jeugdtheater Bronks gevestigd is, bereikten we de Vismarkt waar de gids onze aandacht vestigde op een prachtige dame met duif, een standbeeld opgericht als hulde aan de oorlogsdouif, enig in België. Aan de overkant zagen we de obelisk Anspach, een fontein die vroeger op het De

Brouckèreplein stond maar in 1973 moest wijken voor de aanleg van de metro.

We hielden even halt bij het Pacheco Godshuis, nog steeds bewoond door bejaarden, en gingen zo binnen in de Begijnhofkerk waar onze gids zijn verhaal verder vertelde. Tevens konden wij een poosje schuilen want de weergoden hadden ons al een paar keer op een fikse regenbui getrakteerd.

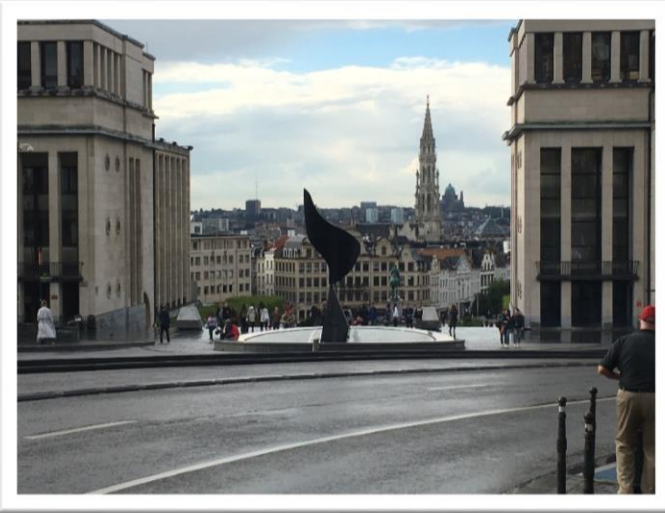
Aan de Vismet bewonderden we een ecoproject van het jaarlijks festival 'Design September'.

We wandelden over het Sint-Katelijneplein en de Oude Graanmarkt naar de Sint-Gorikshallen waar we een blitzbezoekje brachten. Via de autoluwe zone op de Anspachlaan, Plattestein, en de Kolenmarkt kwamen we in de Lombardstraat. Daar werden we verwacht in de zaal van het Brussels Parlement waar ons een broodjesmaaltijd aangeboden werd. Met dank aan de goede vrienden en het netwerk van onze voorzitter Jonas.

Nadien kregen we een uurtje vrije tijd, maar een hevige wolkbreuk hield ons nog een tiental minuten ter plaatse. Velen onder ons wandelden over de prachtige Grote Markt waar je nooit op uitgekeken raakt, door de Sint-Hubertusgalerij, richting de Arenbergstraat en de Beenhouwersstraat. Pure nostalgie naar 'onze bureau' of ons stamcafétje van weleer.

Op het afgesproken tijdstip stonden we aan de trappen van het Stadhuis op de Grote Markt. Onze gids verwittigde ons dat "de klim naar boven" begon. Wij gingen nu op verkenning in de bovenstad en het Coudenbergpaleis.

Via de Kunstberg kwamen we op het Museumplein waar het paleis van Karel van Lorreinen zich bevindt. Hij was landvoogd der Zuidelijke Nederlanden onder Keizerin Maria-Theresia en haar zoon, Jozef II, de keizer-koster. Hij kwam in Brussel aan in 1744 en nam zijn intrek in het Paleis van Nassau, maar liet het enkele jaren later -op de kapel na- afbreken om plaats te maken voor zijn nieuwe paleis. Hij was bij ons een geliefd figuur omdat hij hield van feesten en de goede dingen des levens, zorgde voor vrede en bevorderde kunst en cultuur in

Brussel. Nog tijdens zijn leven kreeg hij twee standbeelden. Hier, op dit plein, konden wij alvast één bewonderen.

We zetten onze tocht verder en kwamen op het Koningsplein, in de 18de eeuw aangelegd ter gelegenheid van de 25ste verjaardag van de regeerperiode van Karel van Lorreinen. Voor de financiering werden de notabelen en de abdijen aangesproken, o.a. van Affligem en Grimbergen, waar we nu nog de sporen van terug vinden, zoals 'het Hof van Grimbergen' en 'Hotel Errera', de ambtswoning van de Vlaamse minister-president. Een van de indrukwekkende gebouwen is de Sint-Jacob-op-de-Koudenbergkerk met een sierlijke klokkentoren. Daar legde Koning Leopold I de eed af als eerste Koning der Belgen. Van

hieruit hadden we ook een verbluffend uitzicht op Brussel. Midden op het plein staat het standbeeld van Godfried van Bouillon, ons allen welbekend. Onze gids gaf de raad om de huidige gebouwen duidelijk waar te nemen zodat we ons zouden kunnen oriënteren bij de daaropvolgende verkenning van het Coudenbergpaleis, 'een ondergronds traject in het spoor van de overblijfselen van het Paleis van Keizer Karel'. Daarom gingen we op het

Paleizenplein binnen in Hôtel Bellevue, naast het Koninklijk Paleis, waar de toegang gelegen is.

Bijna zeven eeuwen lang was dit paleis het verblijf van de hertogen van Brabant en van Bourgondië, de hoofdresidentie van Keizer Karel en de Landvoogden der Nederlanden, waaronder Albrecht en Isabella. Het was in heel Europa vermaard om zijn pracht en praal, schoonheid en charme. In 1731 werd het echter verwoest door een reusachtige brand. Enkel de muren van de hofkapel en de monumentale staatsiezaal Aula Magna bleven overeind.

Bovenop deze ruïnes werd veertig jaar later het huidige Koningsplein aangelegd. Nu is het Coudenbergpaleis een betoverende archeologische site, een netwerk van gewelfde gangen, zalen en verborgen kamers. Ook de Isabellastraat ligt nu onder de grond, maar was tot het einde van de 18de eeuw een verbinding naar de kerk van Sint-Michiël en Sint-Goedele.

Sinds het jaar 2000 en na meer dan twintig jaar opgravingen werd deze prachtige archeologische site opengesteld voor het publiek. Wij mochten er vandaag rond flaneren.

Om 17.30 uur wachtte de bus ons op aan het Koningsplein. Hij voerde ons naar de Havenlaan 2 voor een dinertje in onze vertrouwde Hoofdzetel. Eén van de gidsen vergezelde ons en vertelde verder over de omgeving: de Koningsstraat, de Congresstraat met het Graf van de Onbekende Soldaat, de Kleine Ring, de Noordwijk, het Kanaal, ... Heel aangenaam om te beluisteren.

In de receptieruimte stonden de ronde tafels voor ons gedekt. Na een heerlijk aperitiefje mochten we aanschuiven voor het warm buffet, vergezeld van de nodige dranken en het dessert: koffie met warme appeltaart en ijs. Aan onze tafel 'declameerde' Michel in het puurste Brussels dialect een kort verslag over deze mooie dag. Zalig! Na het woordje van de voorzitter en het warme

dankbare applaus van ons allen voor ons Bestuur en de organisatoren van deze prachtige dag, namen we afscheid.

We ontdekten vandaag een

onbekend stukje van onze hoofdstad. Het heeft ons aangenaam verrast.

We genoten intens van een heerlijk dagje Brusselen.

Rond 20.00 uur zochten we onze bus weer op die ons veilig naar Aalst en Zellik bracht.